

Bécsből, Pénteken, Május' 19-dikén, 1820.

Nagy Britannia.

A' Ministereknek meggyilkoltatásokra öszszeesküdtt öt gyávák felakasztatásának historiáját így adják elé bővebben a' Londoni levelek: —

A' Newgatei fogház' Kormányozója, Brown, a' Titkos Tanáctól rendelést vévén, Aprilis' 29-dikén elejekbe terjesztette a' már sokszor nevezett ötöknek, Thistlewoodnak, Ingsnek, Bruntnak, Tiddnek és Davidsonnak, hogy nem soká meg kell halniok, tehát készüljenek a' halálhoz. Egygyik se' mutatott semmi felindulást, sőt Thistlewood ekképpen felelt minnyájok' nevében: „A' mi kívánságunk már most csak az, hogy lehető harsággal öljenek - meg.“ — Brown: „Ha valamelyitek akár melly vallású Pápot kíván, jelentse magát, én azonnal engedelmet fogok kérni a' felsőségtől, hogy azt számára ide hívathassam. — Mint a' holt, úgy nem felelt egyik is semmit. — Brown: „Engedjétek-meg, hogy tegyelek figyelmetessé azon idő pontra, melly reátok várokozik. Használjátok megbánásra még hátralévő kevés szempillantajaitokat; imátkozzatok, hogy a' halhatatlan Valóság benneteket a' ti megoszlattatásoknak idején ne hagyjon-el.“ — Egyik se' szoltott reá semmit, mint a' holt — Brown pedig a' más hat bűnösökhöz fordult ily szavakkal: „Gilchrist, Strange, Brandburn, Cooper, Harrison, és Wilson! A' Királyi kegyelmesség, meghagyja élete-

teket!“ — Ennek hallására a' négy első nagyon felérzékenyülvén, megköszönték a' Király' kegyelmét; de a' két utolsó legkissebb megilletődést se' mutatott. — Brown: „Emez öt bűnös társaitok a' jövő hétfün (e' volt Május' 1-ső napja) megölettetnek kötél által: ti pedig, Strange, Bradburn, Cooper, Harrison, és Wilson, holtotok' napjáig Botanibaiba vettetődtek. Gilchrist felől még ezután teszen az Országglószék határozást. Fontoljátok-meg, hogy a' tapasztalt kegyelmet azon Ministereknek köszönhetitek, kiknek életjek ellen ti, öszszeesküdtetek vala.“ — A' következett egész vasárnapon-hijába iparkodott a' fogház' Cotton nevű papja a' megátalkodotaknak szíveket meglágyithassa 's kereszténytí töredelmességet gerjeszthessen bennük, csak a' volt a' feleletjek, mint már irtuk, hogy ök Deisták. — Egyedül Davidson kívánt magához egy Methodista Prédikátort, de a' ki nagyon közönséges és kevés tudományú embernek látsván lenni, arra határozta magát Davidson, hogy csak Cottonnal tart, kinek tanítását meg is halgatván, istent embereket megkövetett 's Ur' vacsorájával élt. Ezen ájtatosságon a' más négyek is jelen voltak, de ez által is legkissebbnyire meg nem illettettek; Brunt felvette a' poharat, 's mint mutatá, nagyon szívesen ivott belőlle a' Király' egésségtért. — Familiájiktól való élbű-suzássokkor mind az ötön nagyon megilletődtek; felettébb ér-

zékenyítő volt kiváltképpen Thistlewoodnak a' fíjától való elbúcsuzása. Hétfüire viradó éjjel fákyák' világánál állították fel a' vesztő alkotmányt. Minthogy végzetlen nép gyülekezett össze, 's azért is, hogy Ings valami olyant talált volt a' száján kiszalasztani, hogy néki reménsége volna, hogy az ő megölettetészeknek valami népzendülés gátat fogna tenni: tehát nagy készüléteket tótetett vala az Országlószék; egy közel lévő piacra a' testörző seregnek számos csapatjai kiállítottak; egy szomszéd hid mellé 8 ágyuk szegezettek -ki; 's 700 Specialis vagy Polgári politziai katonák vették körül a' vesztő helyet, melly ezen kívül kéttös palizadákkal (levért ágosokkal) is körül kerítettett vala. Mikor a' bünösöket kihozták, hogy az alkotmányra felvezesék, az alatt mig lánczaiknak levételével bajlódtak volna, hozzájuk nyomakodott Wood nevü esmeretes Senátor, 's Thistlewoodhoz érkezvén a' Politziai Biztosnak ellenzése mellett is holmi olyan dolgokat akart tölle tudakozni, mellyekről reménlette, hogy néki holmi gyanakodásokban lehető megerössödésre bizonyságúl szolgálhatnak: „Hol esmerkedettek meg Edwardal? Mennyi pénzt kaptatok tölle?“ — effélékről kérdezősködött. — „Csak egyszer kaptunk (így felelt Thistlewood) egy egy fontos Bankó-nótát“ — 's ennyi tudakozódással meg kellett elégedni Woodnak, minthogy egyenesen kinyilatkoztatta néki az ott álló Politziai Biztos, hogy azt, hogy ezen törvényes tárgyról, ily helyen, ily módon, 's ily környülállások között tudakozódjék, meg nem engedheti (Ezen Edwardsról alább még szollani fogunk). — A' bünösöknek a' himondatott ítélet szerint a' földön hurczoltatva kellett volna a' vesztő helyre kivonczoltatni, hanem az össze-

csüdülő népre való tekintetből oly rendelést tett az Országlószék, hogy az ítéletnek ezen része ne hajtattassék végre, 's ugyan ezen okból állították a' vesztőalkotmányt is éppen a' fogház mellé. Ezen alkotmány, be volt fekete posztóval vonattatva. Legelől léptetett-fel Cotton, a' Pap, Davidsonnal, a' kegyesen imátkazóval Thistlewood mély gondolkodásba merülve követte őket. Tidd egyéb eránt érzéketlenséget mutatván, sokszor így kiáltott-fel: „Feleségem! Gyermekeim! — Ings, barbarushoz illő érzéketlenséggel dudorázta a' nép' énekét: „Adjatok halált vagy szabadságot 's t.“ — Tiddet legunyolta a' nyúl szívüségért. Mérgesen, vagy mondhatni dühösen csak Brunt viselte magát. Valaki a' körülállók közül tanácsolván, hogy kérjen vétkeiért Istentől bocsánatot, így felelt: Mít vétettem én az Isten ellen? miért kérjek bocsánatot? En jó lelkiismerettel halok-meg. Nékem Istenemmel békességem van. Senki ellen rosszat nem cselekedtem. A' Krisztusról beszéllesz; nékem, Uram, erről tulajdon magános gondolkodásom van.“ — Mikor Thistlewoodnak a' kötél már a' nyakába volt vetve, így kiáltott hozzá valaki a' házak' fedeléről: Áldjon-meg a' mindenható Isten! — a' melyre Thistlewood fő-hajtással felelvén; Tiddhez ekképpen szollott: Na, ecsém! nem soká megtanuljuk a' nagy titkot! — Egyenként akasztották-fel őket; legelőbb Thistlewoodot, a' ki minden rángotódzás nélkül halt-meg. Öt üres koporsót helyeztettek volt sorba elejekbe az alkotmányra; ezeket Brunt vad nevetéssel köszöntötte. A' por sereg mindeniknek fel-függesztetésekor huzzát kiállott, de egyéb eránt legkissebb zendülést nem csinált: Fél óra mulva parancsolatot kapott a' Hohér, hogy egymás után vagdalja-le

a' holtakat a' fákról, 's fektesse mindeniket a' maga koporsójába. Előbb Thistlewoodot fektette bé, hanyotán, de úgy, hogy a' feje kiállott, és egy tőkécskére helyeztetődött. Ekkor egy pantalonos és ködmönös (hosszú újjú láiblis) fekete durva fátyollal borított ábrázatú, 's kalapját mélyen szemeire nyomott ember, egy késsel az első koporsóhoz közelítvén, a' Thistlewood' nyakának állott, hogy a' fejét arról levágja, hanem a' nézők szörnyülködést jelentvén, attól megrettent 's a' késen valami csorbát ejtett, 's más kést kért elé. A' levágott főt háromszor a' népnek felmutatta, 's mind annyiszor ekképpen szollott: Ez az áruló Thistlewood' feje! — Így hánt rendre a' többekkel is — mellyért a' nép rettenetesen mérgeledött 's így kiáltozott: Lőj jitekle a' gyilkost! De még se' történt semmi zendülés, mert ott voltak a' jó fegyveres készülétek: csak annyi szerencsétlenség történt, hogy egy állás a' nézők terbe alatt leroskadván, 16-ton, gyengében vagy erősebben megsebesedtek.

A' más öt bűnösöket, Coopert, Harrisont, Bradburnt, Strangét és Wilson Május' 2-dikán Newgateből Portssmouthba kísérte egy számos fegyveres sereg, hogy onnét Botanibájba vigyék holtig. Gilchristet a' Newgatei fogságban hagyták egyedül.

Feljebb említök, hogy Aldermann Wood affélét tudakozódott Thistlewoodtól, mikor ezt akasztani kihozták, hogy adott-e nékiek pénzt Edward, 's mennyit adott 's t? Most azt olvassuk a' Londoni újabb levelekben, hogy ezen dolognak az Ellenző részen lévők széles feneket akartak keríteni. A' City' Lordmájori házánál szombaton estve négy személyek jelenvén-meg, oly nyilatkozást tettek, hogy ők Edwardot el akarják

árulni, 's mint felségárulót úgy akarják vádolni. A' dolog az Aldermannok' ítélőszékében elővétellett ugyan, hanem ezek a' vád' czikkelyeit megolvassván, látták, hogy a' tárgyak, mellyek szóban forognak, nem a' Cityben mondatnak törtéteknek lenni, hanem a' Midlesexi Grófságban, tehát nem csinálhattak egyebet, hanem csak a' Belső Ministerhez küldötték a' dolgot, a' ki arra ily választ küldött vissza: „Mint hogy Edwards a' Korona' Tanuji közzé tartozik, úgy látszik, hogy ezen tárgyra való tekintetben nem lehet pert indítani ellene.“

A' Londoni úgy nevezett Oppositzións (Ellenző részen lévő) írók sokféleképpen kritizálják ezen pernek minéműségét, kivált ezen Edwards nevű emberre nézve: — „Mi némű érzékenységet gerjeszthetett így szollnak, ez a' tárgy a' közönségben, megítélhetni csak abból is, hogy az exekutio alatt sok izben lehetett ezen kiáltást hallani: Gyilkosság, gyilkosság! gyalázat, gyalázat! Hol van Edwards? Miért nem akasztják-fel az özszeesküvés' gerjesztőit? Bizonyosnak lenni erősítik, hogy ezen Edwards lett volna a' gerjesztő, a' ki most oltalmaztatik. Még a' Ministeri részen lévők közzül is annyira kezdik ezt sokak hinni, hogy dolog lesz az őket az ellenkezőről meggyőzni, 's bár nagyon kevesek találtassanak is, a' kik a' megbüntettetteket sajnálják, mint-hogy magokat a' büntételekre ily gyáva könnyűséggel elajánlották, de más felől olyanok is nagyon kevesen vannak, kik az ily lélekámulókat, mind Edwards, ne gyűlöläék. Mint mondják, Aldermann Wood, négy Bizonyosságokat vitt Lord Sidmouth elejébe, kik azt vallják Edwardsról, hogy ő nem csak gerjesztője lett volna az özszeesküvésnek, hanem a' fegyvervásárlásra pénz is osztott-ki a' bűnös-

sök között. Lord Sidmouth ugyan azt válaszlotta az Edwards vádolójának, hogy ötet nem lehet megperelni, mert ő, mint tanú, úgy áll a tanúk laistromán a tanuknak neveik között. De erre azt mondják az ellenkezők, hogy miért nem állítottát hát, mint tanú csak egyszer is elé? A' felelet erre ez: hogy az ő bizonyágtétele nélkül is eléggé meggyőztettek a' bűnösök. Azonban, semmi esetben nem kellett volna, így szólnak ismét az ellenkezők, egy ily nagy bűnöst ily nagy kedvezéssel megmenteni, ha csak a' fel nem tétetődik, hogy előre való egygyezés volt véle." — Ezt a' dolgot Aldermann Wood már a' Parlamentum' alsó háza elejébe vitte, a' hol gyaníthatóképpen tüzes vetekedéseknek tárgyául fog a' Ministeri's az Ellenkező részeknek szolgálni.

A m é r i k a.

Buenos-Ayresben a' Platai új Státusra nézve nagy változás, egy-egészben új Revolúzió, történt. Bustas nevű Oberster az úgynevezett Montenerosokkal, a' hegyi, eredeti Indus lakosokkal, s Generalis Belgranónak egy osztályseregével, az alatt, míg a' fő vezér Rondeau, Artigas ellen táborozott, s a' fő várost az őrző seregtől kiüresítette, s a' fő Direktornak Puyrredonnak az elmentállásra elegendő ereje nem lett volna, Buenos-Ayresbe bement, s ott új Republikát állított-fel. Puyrredon a' John Adams nevű Északi Amerikai Kutter-hajón keresett magának menedéket. A' győzedelmések az eddig fennállott Országlószék' tagjait mind letették, és úgynevezett Föderalis (összszövetkezett) Országlást állítottak az eddig való helyébe, mellyet igen Aristokratikának tartottak. Az Anglus hadi hajók, mellyek ott a'

Plata vizén tartózkodnak, ezen hírnek hallására mind Buenos-Ayres mellé ezettek, hogy az ott lévő Anglusokat s tulajdonaikat, ha kívántatni talál, oltalmazzák. — Azt mondják, hogy ezen egész változás az Artigas-sal tartó rész által eszközöltetett, melly szerént már mostától lehet tartani, hogy Artigas és Buenos-Ayres egyességben lévén, a' Montevideót elfoglalva tartó Portugallus seregeket meg fogják támadni. — A' Portugallus seregek' fő vezére Anglus Lord Beresford nem régen elevezett Lisbonából Amérikába.

Az Északi Amérikából érkezett levelek szerént, ott kedves érzékenységgel fogadták a' Spanyol Országban történt változások' híret. Az Elölülő a' Congressusnak mind két Kamarájához oly Jelenést küldött, melly által jóvállja nékik: Hogy — abból a' tekintetből, hogy az Orosz Birodalom, Frantzia Ország és Anglia arra ígérnek magokat, hogy a' Floridáknak általengedődése eránt a' Spanyol Országlószéknél közbenjáróskodni fognak — és a' Spanyol Ország criticus állapotjára való tekintetből is — határozzák-meg, hogy a' Floridáknak elfoglaltatására nézve, a' Congressusnak jövődöbéli összehivattatásáig, semmi további erőszakos eszközök elővételétetni nem fognak. Az Elölülőnek ezen ajánlását mind két kamarák nagy készséggel fogadták s meghatározták, hogy a' jövődöbéli ülésekig, a' Floridákra nézve mindenen in statu quo maradjanak.

Az újabb levelek szerént egész Amérikában, a' hönnet csak már tudósítások érkezhettek Európába, a' nemzetek általjában vétetvén, kedves érzékenységet elevenített-fel benne a' Spanyol Országban történt változásoknak híre. A' resultatumokat az idő fogja kifejtegetni.

Spanyol Ország.

Nem régen azt irtuk vala, hogy Madridban valami összeesküvés fedeztetett volna fel, melynek sok emberek, nevezetesen Barátok 's egyéb Papok' elfogdosztatása lett volna a' következése. — Nem soká azt erősítette a' Bavariai Közönséges újságnak egy Párisi levelezője, hogy ezen Madridban fözetett nagyösszeesküvésnek a' Király' nagyobb testvérének Infans Don Carlosnak a' thronus-ralejendő emeltetése lett volna plánuma; más levelek kécségesítették az egész tárgyat. — Egy nappal későbbre azt is olvastuk, hogy Infans Don Carlos, Madridot oda hagyta volna. — Minekutánna mind ezeket a' napok' sora szerént 's a' külső Ujságoknak szorgalmatos vizsgálásával emlékezetünkben fenntartottuk volna — úgy vesszük eszünkbe, hogy az egész dolog felől ma se' sokkal tudunk többet, mint eleintén tudtunk. — A' Madridi Ujságok közzül egygyik, ezen egész iparkodást úgy írja le, mint megvetni való gyávaságot: — „Két Barát, egy tudatlan Hadi-biztos, egy régi Guerilla-tiszt, 's még a' Burgósi Egyháznak valami Beneficiatusa, főzték (ugymond) az egész összeesküvést, hanem, mind összezgyülekezéseikben mind azonvaló iparkodásaikban, hogy az örző sereguél néhány segitőket találhassanak, oly vigyázatlanok voltak, hogy az Országlószék még eleinten mindent megtudván Baranda nevű Alcalde (politizai biztos) által minden lépéseikre vigyáztatott, a' mit azonközben ökszik eszékbe vévén, hirtelen minden írásikat elégették, a' Pater Prior de-la-Mercedé pedig megparancsolta az alattavalóknak, hogy többé magokat a' politikai dolgokkal ne terheljék. Az összeesküvés' tagjai azonban elfogattattak, 's a' két Re-

ligiosusoknak napjára 9 Reállok rendeltetvén, a' fő városból eligazítottattak.

Ayamontében a' két akaratoskodó Batalionok, a' Del-General és Lealtad, a' lakosokkal együtt megesküdtek a' Constitu-tzióra. — A' Jesuiták eltöröltettek Spanyol Országban; 's napjára fél-fél Piastert kapniak. — A' Josephinos Spanyoloknak visszahivattatását illető végzés ugyan már tiszti-képpen kihirdettetett: de Madridba még se' jöhetnek addig, míg a' Cortesek, a' magok erántok tett határozásokat vissza nem veszik. — Hogy nem volt igaz Infans Don Carlosnak Madridból lett eltávoztása, megtettzik abból, hogy Madridban van — mivelhogy a' Királyi Karabélyosok a' Királyhoz egy szerencsétlétő köszöntést intézvén, ezt, Don Carlos, ezen Karabélyosok' Oberstere, tulajdon kezeivel, maga szemellyesen, nyujtotta be Felsőges testvér bátyjának. — Madridban Tudományos Egygyesület is állott fel a' mostani környülállások között. A' neve Athaeneum. Tagjai közt van Insurgens vezér Arco-Arguero is.

Frantzia Ország.

Valaki, még nem tudai mi czélzással, mostanság két versbéli éjjeli lármát csinált a' Thuilleriának azon szárnya mellett, melyben Monsieur az Artéziai Gróf és a' Menye, Berry Hercegné laknak. Elébb Aprilis' 29-dikén éjjel 11 óra-tájban történt, hogy a' nevezett helyen oly csattanás hallatott, mint egy keményen töltött puskalövés, melyre a' strázsacsoport azonnal talpra ugrott. A' helyen, honnét a' csattanás hallatott, széllyelszakadozott papiros darabokat és oly madzagot találtak meg az odaszaladott emberek, milyennel a' tüzjátékosok a' rakétákat keményen össze szokták kötözni, hogy csattanynon mikor széllyel pattan. Minthogy a' nevezett Princz 's a' Menye, távolacska

hálnak ezen helytől, nem gondolják, hogy annak, a' ki ezen tűzalkotmányt oda hajtotta, egyéb célja lehetett volna, hanem csak, hogy a' strázsát csintalanságból megijeszze. A' viselős Princznét is felserkentette ugyan a' csattanás, de meg nem ijesztette, és semmi baja se' lett. — A' gonosz azonközben Máj. 7-dikén éjjel újabb próbát tett ugyancsak a' Thuillieria mellett: de rajta vesztette, mert leste a' Politzia, s mikor éppen valami ágyútöltés-formájú, puskaporral töltött tekercest, Cigarra (összesodrott dohány) segedelmével, fel akart volna lobbantani, megfogta s elvitte. A' neve Gravier. A' zsebében rettenetesen fenyegetődző verseket találtak a' Király és a' Királyi Familia ellen.

S a n d

Manheim Május' 28-dikán: „Sandra kimondotta a' Nagyhercegi ítélőszék a' halálos ítéletet s az Országlószerk is megerősítette. Mikor és micsoda halállal ölik meg, még nem tudatik.

C s e h O r s z á g.

Folytatása a' Császári Felséges Udvar' útazásának Csehországban:

Königaratzba 9-dikben déli egyedfél órákor érkeztek meg a' Fels. Utazók, s a' Kerület épületébe beszállván, az összesereglett papi és világi tisztikarok által alázatossággal fogadtattak, kik azonnal audientziára bocsáttattak s ezzel azután magánosok is szerencsésítették. Ebéd után Császár ö Felsége a' vár' erősségeit, Császárné ö Felsége pedig a' Tanácsháznál lévő régiségeket s a' fegyveres házat, szemlélték meg. Estve a' város megvilágosittatván, ezt is meg szemlélni méltóztattak ö Felségek hintókból. Mindenütt tolakodva gyülekezett össze látássokra az örvendő sokaság, s mindenütt szembe-tünőleg kitett, hogy melly szívvel lélekkel vetékedjek a' Cseh Nemzet az Au-

striai kegyelmes Császári Udvar szárnyai alatt örvendő egyéb nemzetekkel, az ezen Felséges Ház (ránt viseltető alattvalói tisztetben, szeretetben, hűségben, és hajlandóságban. — Május' 10-dikén reggeli szent Mise halgatás után a' Cs. K. katonaságnak, a' Criminális ítélőszék' házának, a' katona ispotálynak, a' Seminariumnak s a' Gymnasiumnak meg szemlélésével töltötte idejét Császár és Király ö Felsége, a' hol a' tanuló ifjúság által benyújtott verseket is nagy kegyességgel elfogadni méltóztattott, végre ebédkezés után Josephs-Stadt felé vették útjokat a' Fels. Utazók, a' hova 6-todfél órákor érkeztek meg, és szíves örvendőzésnek nyilatkoztatásával fogadtattak. — Május 11-dikét Josephs-Stadtban töltötték a' Cs. Kir. Felségek, meg szemlélték a' katonai intézeteket, az örző serget, s a' mind két estvéli világosításokat nagy kegyelmességgel fogadták, melynek alkalmatosságával a' „Gott erhalte Franz den Kaiser!“ éneknek, fáklyák világánál és muzsikáló kar mellett való elénekeltetése buzgó érzékenységet gerjesztett. — Május' 12-dikén jókor Jungbunzlauba érkezvén, ott is minden megnézésre méltó tárgyakat meg szemlélték a' Cs. K. Felségek, s onnét 13-dikben reggeli 6 órákor útnak indulván, azt Prága felé folytatták, a' hova ezen napon déltájban, a' Salernói Princznével Clementina ö Cs. Fő Hercegaszszonyságával együtt megérkeztek, s a' látássokra összesereglett sokaságnak örvendő soraik között ezen fő városba bemenvén, a' Királyi kastélyba beszállottak, a' hova Sachsen-Tescheni Albert ö Kir. Hercegsége Sachsoniai Antal Princz ö Kir. Hercegségével s ennek élete párjával Theresia Austriai Cs. Fő Hercegaszszonnyal együtt, előre megérkeztek vala.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Eleostichon v. Chronosticon,
Május' 16-dikára, 1820-ban.

ALEXANDRO
HVNGARIAE PRIMATI
ANTISTITI VERE APOSTOLICO
VOTASVA EXHIBET
FERVENTIA
EXSVLTANS PATRIA.

Nagy-Bányáról Aprilis' 16-dikán: A' józanon elöltött ifjúság idejének egy eleven példáját vala szerentsénk szemlélni Nemes Királyi-Bányai Városunkban egy nagy érdemekkel tündöklő, idejére ugyan öreg, de egészségére nézve igen fiatal Szerzetes Papban az Isteni Tudományok Tudós Doktorában nagyon Tisztelendő P. Brodányik Károlyban, a' ki minekutánna Isten ditsőségére Szent Szerzetének hasznára több hasznos hivatalok után a' Szerzet, fő Elöljáróságát is nagy ditsérettel és haszonnal viselte volna, életének 74-dik esztendejét még a' közelebb múlt Karácson havában betöltvén, Papságának örvendetes Jubileumát (öröm napját) a' felyebb említett napon, a' Méltóságos Szathmári Püspök ö Nagyságának, a' Szeraphini Szerzet Fő Elöljárójának igen Tiszt. Grünwald Lörintz Urnak, 's több minden rendü Uraságoknak és nagy sokaságú buzgó híveknek jelenlétében ditső pompával tartotta, és éppen 100 esztendő anyja templomunkat megdicsőítette. Különös volt ezen Öröm Inneplésben az: hogy az említett tisztas éltés Minorita a' maga szent áldozatját szabad szemekkel akadály nélkül végzette mint ez előtt 50 eszten-

dökkel az első Miséjét, tudni illik: a' ki testi alkotására, és elmebeli tehetségeire is olyan tökéletes állapotban vagyón, hogy még méltán ígérhet magának 20 vagy 25 esztendőt. Az említett Szerzet' Szent Erzsébetről neveztetett Tartomány Titkossától Tiszt. P. Egyed Kajetántól buzgón elénekeltetett Evangéliom után, egy szivreható rövid, de fontos, és a' környüállásokhoz alkalmaztatott beszédet intézett a' vidám sokasághoz a' böltselkedés tudományának valódi Doktora az Isteni tudományoknak volt bölcs tanítója Felső Bánya városának legbuzgóbb Lelkipásztora Tisztelendő Schlakta Márton Ur, a' Királyi Profétának ama szavain építvén beszédét: Hoszszú napokkal betöltöm ötet, és megmutatom néki az én szabadításaimat. Psal. 90. V. 16. Mely velős beszéd annyira megtettzett a' nagy lelkü halgatóknak, hogy azt azonnal a' kinyomtatattas végett, a' nevezett Plébánus Uról kikérték. Eljen az ilyen becses öregség igaz tisztelője! azon Nemes és Keresztény érzésü Nagyságos Hannibál Clotildis Aszszonysággal együtt, ki ezen alkalmatossággal a' Sz. Oltárt Flóra kertjévé és ennek szolgait mind annyi virágos oszlopokká tenni kegyesen méltóztatott.

A' Szent Misének végződése után az ötven esztendő áldozó a' szokott Papi áldást a' nagy alázatosságú Püspökön kezdvén, a' hívekre egyenként kérte a' minden áldások Urától. Az Isteni tiszteletnek, melly egy mesterséges muzsikai társaságtól a' Szent Szerzet bölts és mézes ajakú Német lelki oktatója Bauer Celestin Ur kormányozása alatt diszesített, végzése után a' Püspök Ur ö Nagyságával, a' Nagy-Bányai érdemes Tanácsosok és Tisztviselők és Felső-Bánya legtekintetesebb két

rendbéli Tisztviselőji, Egyházi Urak, 's több mint 60 Uri személyek az említett Szerzet házánál tisztességesen megvendégeltettek. Melly ebéd alatt azon tiszteletre méltó öreg Paphoz vonszó tisztelettől viseltetvén a' hat Királyi Oskolák Tanítóji mint Igazgatójoknak ritka Öröm Innepén egész készséggel szolgáltak, a' nélkül, hogy csak gondolkodtak volna is a' magok kielégítéssekről. A' felvidúlt kiválógatott vendégeket, a' füleket bájoló muzika között, az ékes Tudományok második osztálybéli két jeles ifjak, u. m: A' Nagy-Bányai és Felső Bányai Maholányi Ferencz és Rézler György Tekintetes Fő Biró Urak nagy reménységű fiaik Deák és Magyar örvendező Versekkel gyönyörköttették, mely öröm verseket sokszorozott tapsolások és éljen, éljen, 's éljenek örömkialtások követték, 's mind ezeket a' két nagy reménységű Urfiaknak különös ditsérete rekesztette be.

Ezen ditsőséges inneplés Felső Bányasomszéd Városban is a' már tisztelt Szerzetes élet buzgó pártfogójának nagy lelki pártfogása alatt csak nem minden részben az előbbeni Pénzjával vitetett végbe az említett napnak oktáváján (nyolczad napján).

A' Nemes Pest Vármegyei tisztválasztási gyűlésre nézve, melynek leírását a' mult kedden közlöttük, kiegészztésül most még a' következő megjegyzéseket is ide tehetjük a' Pesten Május 13 - dikán költ Ujságlevelekből: — „Ő Cs. Fő Hercegsége a' Fő Ispány Május 8-ikán egész Udvari pompával, 's a' Nemes Vármegyének 4 Huszárjai előtte nyargalásával fényes 6 lovas hintóban méltóztatott a'

Gyűlés' házánál megjelenni; 9-dikén pedig a' Választásnak béfejezésével több Fő Méltóságokkal együtt az ujonnan választott Vármegye Tisztjeit, ide számlálván a' Vice Szolga - Birákat is, saját Fő Asztalánál megvendégelni. A' Vendégek száma mintegy 112 személyre telt, kiknek mindnyájoknak ezüstön való szolgálás tétetett. — Más nap u. m. Május 10-dikén folytatott Pesten a' Vármegye Gyűlése, 's a' Jegyző - Könyv felolvastatván, ezen Gyűlés bérekesztetett. — Különös tisztelettel lehet említeni azt is, hogy ezen három nap' folytában, T. k. Bárczay Pál Vice-Ispány Ur naponként mintegy 70 személyeket gazdagon megvendégl.

N. Moson Vármegyében, Neziderben, a' Fertő-tó mellett e' h. 1. 2. és 3-dik napjain ment véghez Alberti Sachsen-Tescheni Kir. Herczegnek 's általa Károly Cs. Fő Herczegnek azon Curia birtokába szokott rendtartással lett törvényes betettetéssek, mellyet ő K. és ő Cs. Fő Hercegségek a' Religiói fundustól a' Paulinus Atyák' jószágából vásárlás által szerzván, a' M. Ó - Váron ezelőtt három esztendőkkel fundált gazdasági Oskola számára kegyesen ajándékoztak. A' betéteési pompát Egyházi ajtatosság előzte meg, mellyet Mosonyi Dékány Veisz Ur tartott a' Nezideri templomban. A' katonai pompázást az ott lévő polgári lovasság tette; az egészsz inneplést pedig Sculteti Leopold Pál Assessor és első Magistratualis Fiscalis Ur, egy szép, alkalmatosság szerént való beszéddel, koronázta meg.